ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní Mgr. Adélou Baranovou v hlavním líčení konaném dne 5. května 2025 v Lounech

takto:

Obžalovaný L[redacted] S[redacted], narozený 1[redacted] v [redacted], trvale bytem[redacted], [redacted],

je vinen, že

ve dnech 10. 11. 2023 a 21. 11. 2023 potvrdil L[redacted] S[redacted] který zajišťoval dopravu ve prospěch poškozené společnosti Lavaro House s.r.o., IČO 269 18 307, celkovou cenu přepravy a instalace mobilního domu dle kupní smlouvy č. 22PLN0113 ze dne 28. 4. 2022 uzavřené mezi obžalovaným a poškozenou, ve výši 141 580 Kč, která byla dle uzavřené smlouvy splatná před počátkem přepravy a instalace, následně obžalovaný nedříve dne 27. 11. 2023 ze svého bankovního účtu č. [redacted] provedl dva hotovostní výběry v celkové výši 270 000 Kč, a to z toho důvodu, aby se na uvedeném bankovním účtu nenacházela dostatečná výše finančních prostředků k realizaci příkazů k úhradě, následně tentýž den zadal příkazy k úhradě na částky ve výši 56 000 Kč pod VS 920230121 a ve výši 85 580 Kč pod VS 920230120, které měly být připsány na účet poškozené [redacted], oba s nastavením splatnosti dne 28. 11. 2023, potvrzení o zadání těchto příkazů pak ve dnech 27. 11. 2023 a 28. 3. 2023 opětovně zasílal L[redacted] S[redacted], tvrdil mu, že peníze byly odeslány a že budou na účet poškozené připsány, a to přestože si byl vědom, že uvedené platební příkazy nebudou realizovány, protože za tímto účelem z účtu č. [redacted] dříve odčerpal potřebné finanční prostředky, na základě jím zasílaných potvrzení byla poškozenou zahájena přeprava domu, obžalovaný následně dne 28. 11. 2023 v místě instalace na adrese [redacted] okr. Louny, opětovně vědomě nepravdivě ujišťoval jak L[redacted] S[redacted] tak pracovnici poškozené D[redacted] M[redacted] V[redacted] že předmětné faktury uhradil, dále formou čestného prohlášení vědomě nepravdivě uvedl, že dne 27. 11. 2023 bezhotovostním bankovním převodem uhradil částku ve výši 56 000 Kč pod VS 920230121 a částku ve výši 85 580 Kč pod VS

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Peikerová.

920230120, jako zálohu na náklady přepravy mobilního domu plynoucí z uzavřené smlouvy č. 22PLN0113 na bankovní účet č. [redacted] společnosti Lavaro House s.r.o. vedený u Komerční banky, kdy toto své tvrzení dále dokládal pořízenými kopiemi zadaných platebních příkazů na výše uvedené transakce, přestože si byl vědom, že platby provedeny nebyly a nebudou, přičemž pokud by s touto skutečností byla poškozená seznámena, přeprava domu by zahájena nebyla, případně by dům z místa instalace byl odvezen, avšak na základě nepravdivých informací sdělovaných obžalovaným byl dům osazen a předán obžalovanému, čímž poškozené společnosti Lavaro House s.r.o. za nezaplacení zálohy nákladů na provedenou dopravu a instalaci mobilního domu způsobil škodu ve výši nejméně 141 580 Kč,

tedy

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

čímž spáchal

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3,5 (tří a půl) roků za současného vyslovení dohledu.

Podle § 67 odst. 1, odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se dále ukládá peněžitý trest v celkové výměře 400 000 Kč (čtyři sta tisíc korun českých), který se skládá z 200 (dvě stě) denních sazeb ve výši 2 000 Kč (dva tisíce korun českých).

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Lounech podána obžaloba pro skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

2. Podle § 206c odst. 4 trestního řádu soud přijal prohlášení viny obžalovaného ve vztahu ke skutku dle podané obžaloby a podle § 206c odst. 6 trestního řádu rozhodl o tom, že se dokazování v rozsahu prohlášení viny, tedy ve vztahu k žalovanému skutku, nebude provádět.

3. Soud dále provedl dokazování směřující k uložení a výši trestu a dále k náhradě majetkové a nemajetkové újmy.

4. Obžalovaný v rámci hlavního líčení uvedl okolnosti, které jej vedly k páchání trestné činnosti. Nad touto vyjádřil lítost, a uvedl, že veškerá škoda, která byla způsobena jeho jednáním, byla již uhrazena. Nyní si je vědom, že celou situaci měl řešit jinak, měl i s poškozenou firmou komunikovat jinak, ale jeho cílem bylo, aby poškozenou dostal k občanskoprávnímu sporu. Byl si vědom, že je ve zkušební době podmíněného odsouzení, ale prostě vybuchl, jelikož na něj byl velký tlak od rodiny, kvůli firmě, kde si objednal mobilní dům. Rok čekal než mu dům dodají, slíbili mu dopravu zdarma, ale nemá to písemně, jednalo se o ústní dohodu. Celkově při jednání s firmou došlo k mnoha rozporům. Žádal dokonce i o reklamaci. Psal právnímu zástupci poškozené, aby mu zaslal platební údaje. Následně částku za dopravu uhradil. Z firmy na něj byl nátlak ohledně zaplacení nákladů. Na internetu našel poté negativní recenze na tuto firmu. Je pravdou, že komunikoval s paní D[redacted] z poškozené společnosti, ta mu i sdělila, že má napsat mail s reklamací, což udělal, ale nikdo na něj nereagoval. Je pravdou, že jeřábnické práce uhradil hned, jelikož tato firma neměla nic společného s poškozenou společností. Jeho manželka nabízela panu S[redacted] který dovezl mobilní dům, peníze za dopravu v hotovosti, ale není to prokazatelné. Částku za dopravu neuhradil, protože čekal na vyřízení reklamace, částku za dopravu uhradil dne 17. 7. 2024 a dne 16. 9. 2024.

5. Obžalovaný uvedl, že má manželku, se kterou má společné jmění vlastníků, do kterého spadají veškeré nemovitosti, které mají. Obžalovaný uvedl, že v současné době má pozastavenou činnost jako osoba samostatně výdělečně činná, ale od září ji již nebude mít pozastavenou. V současné době je evidován na úřadu práce. Nemá žádné dluhy, ani exekuce, nebo insolvenci.

6. Z usnesení Okresního státního zastupitelství v Lounech ze dne 4. 2. 2025, č.j. ZT 391/2024-19, s právní mocí téhož dne, došlo k zamítnutí stížnosti obžalovaného proti zahájení trestního stíhání, jelikož není důvodná.

7. Z usnesení Okresního státního zastupitelství v Lounech ze dne 12. 3. 2025, č.j. ZT 391/2024-28, s právní mocí dnem 29. 3. 2025, bylo zjištěno, že obžalovanému byly zajištěny nemovitosti p.p. č. [redacted] v k.ú. Dlouhá Ves u Sušice a st. p. č. [redacted] v k.ú. Dlouhá Ves u Sušice, součástí pozemku je stavba, oboje zapsáno na listu vlastnictví č. [redacted] v k.ú. Dlouhá Ves u Sušice, obojí ve vlastnictví obžalovaného. Nemovitosti byly zajištěny za účelem zajištění výkonu peněžitého trestu.

8. Ze zpráv právního zástupce poškozené společnosti soud zjistil, že svůj nárok na náhradu majetkové škody vzali zpět, jelikož byla původní škoda obžalovaným plně uhrazena.

9. Z vyjádření obhájce k podané obžalobě je zřejmé, že obžalovaný chtěl své zájmy hájit u občanskoprávního řízení a to zejména s ohledem na spory ohledně úhrady dopravy za dodány mobilní dům. Původně mu měl být mobilní dům dodán dne 25. 10. 2022, ale k faktickému dodání došlo až o rok později. Byl telefonicky ujišťován, že bude mít dopravu zdarma. Obžalovaný neměl v úmyslu, aby se jeho jednáním zabývaly orgány činné v trestním řízení. Svého jednání lituje.

10. Z finančního šetření byly zjištěny zůstatky a prostředky obžalovaného, které má na svých účtech k dispozici. Taktéž byly zjištěny, jaké nemovitosti jsou na něj evidovány v katastru nemovitostí a jaká vozidla má v evidenci motorových vozidel, kterých je vlastníkem či provozovatelem.

11. Z centrální evidence stíhaných osob vyplynulo, že obžalovaný není v současné době trestně stíhán pro další trestnou činnost.

12. Z opisu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný má celkem osm záznamů o odsouzení. Přihlížet lze pouze k poslednímu odsouzení, jinak ostatní odsouzení jsou již zahlazena nebo osvědčena. Poslední odsouzení je Okresním soudem v Chomutově ze dne 8. 2. 2021, sp. zn. 2 T 42/2019, kdy byl odsouzen pro přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 měsíců. Zkušební doba skončila dne 27. 7. 2024.

13. Při úvaze o výši a druhu trestu obžalovaného postupoval soud v souladu s § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům i k možnosti nápravy obžalovaného. Obžalovaný se ke svému jednání doznal, když při hlavním líčení prohlásil vinu a vysvětlil okolnosti, které ho vedly k projednávanému jednání, když uvedl, že nikdy nechtěl, aby to řešily orgány činné v trestním řízení. Pouze chtěl se domoci svého práva v rámci občanskoprávního řízení. Doznání obžalovaného soud hodnotí jako polehčující okolnost. Také při hlavním líčení vyjádřil upřímnou lítost nad svým jednáním a znovu se omluvil poškozené. Taktéž uvedl, že veškerou dlužnou částku již poškozené společnosti uhradil. Naopak jako přitěžující okolnost, soud musí hodnotit, že obžalovaný se projednávaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, kde skončila obžalovanému zkušební doba dne 27. 7. 2024 a do dnešního dne nebylo rozhodnuto o osvědčení odsouzeného ve zkušební době podmíněného odsouzení. I přesto, že se výše uvedeného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, je nutné mít na paměti, že obžalovaný se od doby spáchání tohoto skutku nedopustil žádné další trestné činnosti. Je pravdou, že obžalovaný má celkem osm záznamů v rejstříku trestů, přičemž k sedmi z nich nelze přihlížet, jelikož jsou buď osvědčena nebo zahlazena. Soud tedy zvažoval, jaký trest obžalovanému za výše uvedeného jednání uložit. Bylo zohledněno, že se jedná pouze o přečin, že obžalovaný žije v současné době řádným životem, a také, že obžalovaný uhradil částku, kterou si nárokovala

poškozená společnost, která následně vzala zpět nárok na náhradu majetkové škody. Na základě těchto skutečností soud dospěl k závěru, že je možné na obžalovaného ještě působit trestem, který není spojený s omezením osobní svobody, tedy trestem výchovným. Obžalovaný je podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku ohrožen trestní sazbou na 1 rok až 5 let, dále je možné uložit i peněžitý trest. Soud se rozhodl uložit obžalovanému trest v dolní polovině zákonné trestní sazby a to ve výměře 2 roků. Výkon trestu s ohledem na to, že se jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, podmíněně odložil v souladu s § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku na zkušební dobu v trvání 3,5 roku, avšak za současného uložení dohledu, kdy probační úředník bude motivovat obžalovaného k vedení řádného života. Obžalovanému byl dále uložen vysoký peněžitý trest ve výměře 400 000 Kč, který se skládá z 200 denních sazeb ve výši 2 000 Kč, jelikož to majetkové poměry obžalovaného odůvodňují. Zároveň pro účely zajištění výkonu peněžitého trestu byly obžalovanému zajištěny nemovitosti, tak jak jsou uvedeny v odstavci 7. I přesto, ale soud musí konstatovat, že kdyby nedošlo k uhrazení peněžitého trestu, tak byl obžalovanému nařízen nepodmíněný trest odnětí svobody, kdy za každou neuhrazenou denní sazbu jsou dva dny ve výkonu trestu odnětí svobody, tedy maximálně další 400 dní ve výkonu trestu. Soud dal obžalovanému poslední šanci k nápravě, aby nejen soudu prokázal, že se jednalo o jednorázové vybočení z jinak relativně řádného vedení života.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Peikerová.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 5. května 2025

Mgr. Adéla Baranová v. r.
samosoudkyně